

عنوان مقاله:

کیفیت بخشی به آموزش

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سمیرا حاجی حسینلو - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه زینب کبری (س)

جواد بیکی زاده - مهندسی معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

امروزه فضای کلاسهای مدارس بطور فزاینده ای متنوع شده است. ساختارها و مدل های فنی آموزشی، نه تنها به درد همه بچه هایی که وارد مدرسه می شوند، نمی خورد، بلکه نمی گذارد تا تمامی استعدادها بالقوه شان که موجب موفقیت آنها در مدرسه، محل کار و زندگی می شود شکوفا گردد و این باور بسیاری از معلمان، کارکنان مدارس، نظام آموزشی، سازمانهای تخصصی فراگیر و نیز تعداد زیادی از والدین کودکان است. جامعه مربیان، تلاش می کنند تا راههایی را برای رفع نیازهای گوناگون دانش آموزان بیابند. آینده جامعه ما و آموزش عمومی، تا حدی در گرو توانایی اعضای جامعه مربیان، در توسعه و اجرای روشهای صحیح آموزش به تمام کودکان است. معلمان، باید برای توسعه، اجرا و ارزشیابی یک برنامه درسی مناسب و راه کارهای آموزشی پیشرفته، فرصتهایی را در اختیار داشته باشند تا بتوانند نگرش سنتی طبقه بندی دانش آموزان و آموزش آنان را تغییر دهند. ما چه طرفدار جوامعی باشیم که در پی الگوهایی جدیدی مانند ساختارهای فاقد طبقه بندی دانش آموزان و حذف محدودیت سنی و کلاسی اند و چه آنهایی که الگوی رده بندی را در مدارس قبول داشته و چالشهای چندگونگی را می پذیرند، بهر حال باید فلسفه و باورهای خود را در مورد فرآیند آموزش کودکان، پیوسته به آزمایش بگذاریم تا مطمئن شویم که همه آنها در قالبی صحیح، در روند توسعه و با عنایت بر ساختاری نوین در جهت یادگیری خواهد بود.

کلمات کلیدی:

کیفیت، تحول در نظام آموزشی، وضع مطلوب، چالش های پیش رو نظام آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1673736>

